

каминъ въ Анхиало. Той поискалъ да отмъсти за баща си, събралъ около себе си стари турски разбойници, далъ имъ възможность да се събератъ въ чети, а сетне плъзнали по селата да убиватъ и обиратъ българитѣ. Настанала голѣма тревога: мжетѣ избѣгали по горитѣ, женитѣ били измъчвани за пари, обирани и обезчестявани. Това се извѣршвало надъ всички села около Кара-Еврень, макаръ, че не всички отъ войнаганитѣ-българи на Бинбеловци взели участие въ изгарянето на кулата. Гоненията и мжкитѣ продължили. Напраздно Бинбеловци отправяли молба предъ каймакамина въ Анхиало, който управлявалъ Анхиалската и Бургазката каази. Той билъ неумолимъ. Тогава избѣгалитѣ българи съ семействата си решили да напуснатъ за винаги селата си и избрали мястото на Ченгене-скеля и тамъ образували голѣмо село съ 900 кѫщи, за да могатъ да се пазятъ отъ турските насилия и издевателства, подклаждани отъ сина на Юмеръ Драза.

Въ това село се заселили и нѣкои отъ Бинбеловцитѣ. Тамъ отишли да живѣятъ и родителитѣ на покойния Варненско-преславски митрополитъ Симеонъ, които били отъ Факия.

Заселницитѣ въ Ченгене-скеля дълго не останали да живѣятъ тамъ. Еднаждъ гимиджии-лазове при едно посещение, нападнали женитѣ при селския кладенецъ и отвлѣкли съ гемиитѣ си въ Черно море 15 млади жени и моми. На-